

P
ULSUL

**Bisericii Creștine
Baptiste Biruința**

An XII, nr. 531 din 30 ianuarie 2011

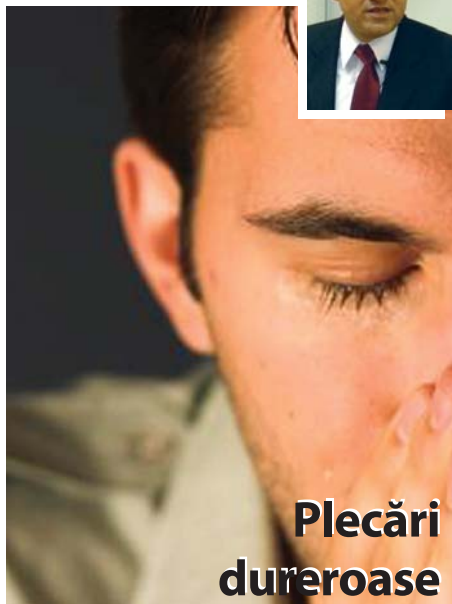
DIN CUPRINS:

pag. 3 **Necrolog Pinteș Nicolae**

pag. 5 **Dragostea ce am primit...**

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

Plecări dureroase

„Vino în ajutor, Doamne, căci se duc oamenii evlavioși, pier credincioșii dintre fiii oamenilor.“

(Psalmi 12:1)

De fiecare dată când pleacă un om evlavios de pe acest tărâm, suferim o pierdere. Nu faptul că se duc oamenii evlavioși și credincioși este problema în sine, deoarece aceștia se mută în locul odihnei și al răsplătirii. Ei ajung în prezența binecuvântată a Domnului atât de dorită de fiecare om împăcat cu Dumnezeu.

Cel mai grav lucru este că sunt tot mai puțini cei care să-i înlocuiască pe cei care pleacă.

Piere numărul credincioșilor autentici dintre oameni și crește numărul păgânilor, crește simțitor numărul necredincioșilor și a celor

[Continuare pag. 2](#)

care își trăiesc credința în mod formal.

Pier oamenii care știu să mijlocească la tronul harului și se înmulțește numărul indiferenților. Sunt din ce în ce mai mulți oamenii defăimători, mândri și nesfinți.

În acest timp scade armata celor ce știau să lupte pe genunchi agonizând în rugăciune.

Descrește numărul celor ce fac pasiune și obligație din mărturisirea credinței lor și pe zi ce trece apar oameni care se tem să-și deconspire identitatea spirituală.

Sunt tot mai puțini oamenii angajați să trăiască în sfințenie și frică de Domnul.

Sunt tot mai puțini cei însetați și flămânzi după neprihănire și evlavie. Prin-

tre fiii oamenilor găsești tot mai puțini iubitori de Cuvântul lui Dumnezeu și dornici de părtașia cu biserica lui Cristos.

Este normal ca o astfel de situație să doară. Este pe deplin justificat să-L strigăm pe Domnul în ajutor. Este necesar să-i invocăm prezența și să-L chemăm să lucreze. Doar El poate interveni într-o astfel de situație manifestându-și puterea și slava.

Să-L rugăm pe Domnul ca prin Duhul Sfânt să atingă inimile oamenilor. Să înmulțească numărul celor evlavioși, să sporească familia credincioșilor Lui, altfel fiecare plecare a unui sfânt va rămâne dureroasă iar lumea își va pierde treptat strălucirea până va fi întuneric beznă.

L-am întâlnit ultima dată acum câteva luni. Mă aștepta zămbind, cu fața unui copil sfânt de Dumnezeu. Nici o diferență, așa l-am găsit întotdeauna. Râdea de fericire îmbrățișându-mă la pieptul lui puternic, și mă făcea să simt acea iubire de tată pământean de care îmi era așa de dor.

Când vorbea de Domnul ISUS, mă ținea cu o privire caldă, gândul îi trecea dincolo de tot ce ne înconjură, iar din gura lui curgea izvorul Cuvântului Său găsind în ființa mea întreagă câte o rigolă secată de frământările unei lumi care fură timpul. Iubea natura și o săruta din priviri așa cum ar fi sărutat Măinile Creatorului. Păsările și-au găsit întotdeauna adăpost și hrană la gemul său, le știa pe nume, și mai ales, știa de fiecare când pleca și când avea să se întoarcă. Când l-am sunat la spital, mi-a spus liniștit ca dacă Domnul Isus dorește așa, el, va avea bucuria să Îl îmbrățișeze curând pe Cel în care s-a încrezut, și pe Cel pe care l-a iubit necondiționat din momentul în care l-a cunoscut. Și-a propus ca până la finele anului 2010 să reu-

șească cea de a 3-a citire a Scripturii din acel an. S-a oprit la Levitic... restul, va asculta deslușit stând la picioarele Autorului

De când am știut că suferă, m-a răscolitat neîncetat întrebarea „de ce AȘA”? Nu i-aș fi spus niciodată ce gândesc, pentru că sunt sigur că m-ar fi muștrat pentru acest gând nepotrivit. De aceea, sper să uit repede această întrebare, și să mă închin înaintea Domnului înțelegând că nimic nu îngăduie fără un scop.

Am aflat de dimineață că a terminat de parcurs Valea Umbrei Morții. Am plâns simțind că pierd a doua oară în viață un tată. Dacă aș fi putut să-i mai spun ceva, i-aș fi spus: „Mă bucur pentru dumneavoastră, dar sunt trist pentru mine. Sunt egoist, dar asta simt... Văd cerul deschis, și pe dumneavoastră îmbrățișându-vă Mirele. Îmbrățișați Fericirea Supremă, și noi nu putem să fim triști pentru dumneavoastră ci doar pentru noi, pentru că nu știm cât mai așteptăm. Până atunci, voi păstra mireasma pe care ați împrăștiat-o în inima mea prin felul minunat în care ați știut să iubiți OMUL”

Ștefan Vas

NECROLOG PINTEA NICOLAE

Pinte Nicolae s-a născut în 08 august 1942 în familia lui Ioan și Floare Pinte din localitatea Băbeni județul Sălaj.

A fost cel de-al treilea copil într-o familie formată din trei băieți și o fată care s-au născut în această ordine: Ionel, Victor, Nicolae și Maria.

Dintre toți cei patru, Nicolae a fost ultimul rămas în viață, ceilalți plecând înaintea lui. După ce a făcut clasele primare la Băbeni, Nicolae Pinte a început să muncească pentru a câștiga pâinea cea de toate zilele.

A făcut apoi armata la Bârlad iar după liberarea din armată, în anul 1965 s-a mutat la Cavnic unde s-a angajat ca miner. Aici a cunoscut-o pe Maria Iațica, cea care avea să-i devină soție credincioasă trăind împreună până în clipa plecării sale din această lume.

Se căsătoresc în anul 1967 iar în anul 1968 Dumnezeu îi binecuvântează cu o fiică: Marina, cea care avea să-i fie bucurie, sprijin și mângâiere și care alături de soție i-a vegheat fiecare clipă de suferință până când fratele Nicolae a închis ochii părăsind lumea noastră.

Marina și Sandu au fost copiii pe care i-au crescut și iubit toată viața lor.

În anul 1974 familia Pinte se mută

la Baia Mare unde Nicolae a continuat să muncească la IPEG ca miner artificial.

În condițiile grele din mină Dumnezeu a fost cel care l-a salvat în mod providențial din multe situații în care viața i-a fost în pericol, păstrându-l pentru clipa în care avea să-i mântuiască viața.

Familia Pinte a dus o viață de familie care nu se deosebea prea mult de celelalte familii de mineri și care din punctul de vedere lumesc putea fi catalogată liniștită și fericită.

Deși fratele Nicolae și-a iubit familia, s-a îngrijit și a muncit pentru ca familiei lui să nu-i lipsească nimic din cele necesare, în familie Pinte a existat mereu dorința după ceva mai mult, după împlinire spirituală.

În anul 1990 Nicolae s-a pensionat dar și după pensionare a fost un om activ căruia nu i-a plăcut niciodată să stea fără să facă nimic.

Cu foame spirituală în suflet, soția fratelui Nicolae a fost cea dintâi din familie invitată la serviciile de închinare ale Bisericii Baptiste din Baia Mare.

A urmat-o apoi și fiica Marina, pentru ca în scurt timp ele să înțeleagă chemarea lui Dumnezeu la mântuire și

împăcare cu El.

După ce ele primesc botezul în anul 1999 în ianuarie, fratele Nicolae este străpuns și el în inimă de Duhul lui Dumnezeu, strigă după mila lui Dumnezeu și ascultă porunca Domnului Isus de a-și mărturisii credința în apa botezului, astfel că în iulie 1999 este botezat de către pastorul Daniel Chereji.

Cei mai mulți dintre noi nu cunoaștem detalii despre viața de dinainte a lui Nicolae Pinte. Însă așa cum chiar dânsul ne-a spus de multe ori, a regretat profund multe lucruri de care n-a fost mândru.

Dar ceea ce putem spune cu certitudine cu toți cei care l-am cunoscut după momentul întoarcerii la Domnul este că viața lui Nicolae Pinte a fost o viață exemplară, trăită cu frică și temere de Dumnezeu, o viață sfântă în care a căutat să împlinească cu sârguință voia lui Dumnezeu.

Toți cei care l-au cunoscut în ultima parte a vieții pot depune mărturie că Nicolae Pinte a trăit ca și un om după inima lui Dumnezeu.

A eliminat din viața dânsului orice patimă și păcate care l-au stăpânit înainte. A avut o râvnă neobosită pentru lucrarea Domnului, a iubit biserica fiind nelipsit de la serviciile de închinare, tânjind după Casa Domnului și când era pe patul de suferință.

A fost un om al rugăciunii și mulți dintre cei care sunt aici au fost amintiți de fratele Nicolae în rugăciunile sale.

A dat dovadă de ospitalitate și mulți s-au hrănit la masa familiei lor.

S-a implicat cu drag în lucrarea de construcție a locașului de închinare iar în privința mărturisirii Evangheliei a fost neîntrecut.

Nu sunt mulți cei care pot spune că Dumnezeu s-a folosit de ei pentru ca alții să vină la cunoașterea Domnului, dar

fratele Nicolae este unul dintre aceștia. Ce bine ar fi dacă astăzi cei cărora Pinte Nicolae le-a spus despre dragostea lui Dumnezeu dar au rămas nepăsători, s-ar lăsa cercetați de Duhul Domnului și ar asculta chemarea lui Dumnezeu.

În 24 august 2010 în urma unui control medical, fratelui Pinte i s-a depistat o tumoră malignă pe creier. A urmat o perioadă de speranță, rugăciuni fierbinți către Dumnezeu, o perioadă de luptă crâncenă cu această boală nemiloasă însă fratele Nicolae a acceptat suferința și iminența morții nu cu resemnare ci dimpotrivă cu credința și speranța că Dumnezeu va pune capăt durerilor lui și se va muta de pe tărâmul lacrimilor și al morții în prezența lui Dumnezeu în cer.

Treptat starea de sănătate s-a deteriorat într-un ritm alert iar soția Mărioara și fiica Marina l-au îngrijit cu dragoste și dăruire fiindu-i alături până în clipa în care fratele Pinte și-a dat ultima suflare.

Cu siguranță că Dumnezeu l-ar fi putut vindeca, însă în înțelepciunea Sa desăvârșită El a hotărât altfel, așa cum a considerat că este mai bine pentru fratele Nicolae. Acum fratele nostru drag a fost eliberat de suferință și durere. Acum cancerul nu mai are nici-o putere asupra lui și nici un rău nu-l mai poate atinge. Fratele Nicolae s-a mutat în prezența Domnului Isus pe care l-a îndrăgît atât de mult, încât chiar și în suferință a fost cu numele Lui pe buze.

Pinte Nicolae și-a sfârșit alergarea. El este printre cei care aud de-acum strigarea lui Cristos: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.” (Matei 25:34)

Biserica „Biruința” te salută frate Pinte, spunându-ți „La revedere în veșnicie. Ne întâlnim pe partea dreaptă”.

26 ianuarie 2011, Baia Mare
pastor Daniel Chereji

Dragostea ce am primit...

“Dragostea nu va pieri niciodată” (1 Corinteni 13:8a)

Din cuvântul lui Dumnezeu învățăm căci tot ce avem, e din „Dragostea” Lui față de noi. Dragostea este cel mai frumos lucru pe care Dumnezeu ni l-a dăruit nouă.

În fiecare zi trebuie să îi mulțumim lui Dumnezeu pentru dragostea Sa față de noi și binecuvântările revărsate asupra noastră.

1. Dragostea dintr-o inimă curată

Ținta poruncii este:

„dragostea care vine dintr-o inimă curată, dintr-un cuget bun, și dintr-o credință neprefăcută”

(1 Timotei 1:5)

2. Dragostea plină de îndurare

„Fugi de poftele tinereții și urmărește

neprihănirea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cel ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată” (2 Timotei 2:22)

3. Dragostea e darul lui Dumnezeu

„Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință.” (2 Timotei 1:7)

Mulțumiri fie aduse Tatălui nostru cresc pentru tot ce face în viețile noastre, care prin Dragostea Lui ne dă speranță în inimi că într-o zi vom sfârși alergarea și vom fi față în față cu El în Gloria cerească.

Dragostea lui Dumnezeu să facă din noi copii ai Săi așa cum El dorește să fim pentru El.

Doamne dă-ne dragostea Ta și ajută-ne ca și noi, la rândul nostru să dăm dovadă de dragostea Ta infinită.

Alina Bican

Idolii din viața mea

În urmă cu ceva vreme, după o predică a fratelui Daniel, mi-a revenit în minte un episod oarecum ciudat din viața mea, și anume referitor la apariția și percepția pe care am avut-o de mic asupra IDOLILOR.

Am crescut și copilarit vis-a-vis de biserica ortodoxă și ca vecin am avut un mare sculptor care printre altele făcea și icoane și rame la icoane... adică idolii ce sunt prezenți în bisericile ortodoxe. Acel vecin al meu, care sculpta acești IDOLI, avea patima alcoolului și în majoritatea timpului era beat. Mergând nu foarte des la biserică și știind cine și cum face icoanele, eu, spre surprinderea colegilor și prietenilor cu care mergeam, eram singurul care nu le săruta, știți obiceiurile,

și colegii mă întrebau de ce nu fac ca toată lumea? Eu nu puteam să le zic adevărul pentru că îmi era rușine să le zic: cum să sărut bucata aia de lemn sau sticlă când a fost făcut de un om care era mai tot timpul beat?

Așa se întâmplă și în ziua de azi când oamenii în nebunia lor caută idoli și moaște în tot locul, în loc să Îl caute pe ISUS!

Sper și mă rog ca Domnul să ne deschidă mintea, inima și ochii să vedem că nu e bine ce facem, pentru că suntem un popor care iubește niște bucăți de lemn și se închină la ele și poate și prin alte părți au fost făcute de alt fel de oameni la fel de „murdari”!!

Fie ca Domnul să ne ajute să înțelegem cu toții acestea, indiferent de cultul pe care îl avem!!

Tudor Popovici

Mă numesc Radoi Otniel, sunt din Brazi, PH, și sunt membru în Biserica Creștină după Evanghelia Agape din Ploiești. Lucrez în Baia Mare de câteva luni, și după cum ați observat frecventez Biserica Baptistă Biruința. Mă bucur de harul de care aveți parte aici și vă apreciez pentru relațiile și părtașia pe care o aveți. Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Pentru că nu mă cunoașteți așa vrea să vă împărtășesc puțin din mărturia mea. M-am născut într-o familie de creștini neoprotestanți și am fost învățat de mic să merg la adunare, să mă rog, să citesc Biblia și multe alte lucruri foarte bune. Consider aceasta un privilegiu. Însă, din nefericire, am ratat esența. Am înțeles că Dumnezeu este un Dumnezeu mare și puternic și cu acest Dumnezeu nu este de joacă. Am înțeles că El este un Dumnezeu care cere, un Dumnezeu exigent, iar eu, ca om, trebuie să Îl slujesc pe măsura mărimii Lui. Nu am înțeles că „Dumnezeu este dragoste”. Nu am înțeles că El dorește o relație personală cu mine și că prețul pentru realizarea acesteia a fost plătit deja de El.

Fiind un tip riguros și cu o voință puternică, plin de ambiție și mândrie m-am apucat să îi arăt Lui Dumnezeu de ce sunt în stare. Credeam că mă pot ridica la standardele Lui.

Credeam că în general sunt un baiat bun, care, ca orice alt om are ceva defecte, suficient de mici pentru a fi trecute cu vederea.

Așa se face că toată adolescența mi-am petrecut-o încercând să Îl mulțumesc pe Dumnezeu prin eforturile mele și astfel am înregistrat faliment după faliment.

Târziu am înțeles două lucruri fundamentale. În primul rând că eu sunt profund stricat, total corupt și că prin mine însumi nu voi reuși niciodată să îi plac Lui Dumnezeu. Am fost profund conștient că am nevoie de cineva din exteriorul meu să vină și să mă salveze și știam că Acel Cineva este doar Domnul Isus.

Și în al doilea rând am înțeles că pentru a renunța la păcatele pe care le practicam și pentru a dobândi virtuțile creștine am nevoie de o relație personală permanentă cu Domnul Isus. Am încă multe de învățat la acest capitol.

Sunt uimit că am dat dovadă de atâta nebulie în modul meu de a gândi și în fapte și nu pot decât să fiu recunoscător Lui Dumnezeu că a avut har și răbdare și pentru mine.

„Din El, prin El, și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în vecii! Amin.”

Otniel Rădoi

**Transfer
membral**

Familia **Tămaș Dafinel**
și **Ecaterina** s-au transferat la
Biserica „Maranata”.

Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252
Web: www.biruinta.ro
E-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: **Rut Chereji**

Anunțuri

Miercuri - ora 18 - Repetiție de cor
Joi - ora 18 - Serviciu de închinare și
studiu biblic
Joi - Duminică - Tabăra tinerilor la
Cavnic
Duminică - ora 9.30 - Grupele de rugăciune
Duminică - ora 9.30 - Pregătire pentru botez
Duminică - ora 10 și 17 - Servicii de închinare